

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatele : nezl. A. M.** (dříve K.), zastoupen matkou A. K., jako zákonnou zástupkyní, zastoupen Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem, se sídlem Joštova 4, Brno, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2004, č. j. 36 Az 626/2003 - 28,

takto :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Stěžovatel se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým bylo podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuto řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra dne 24. 3. 2003, č. j. OAM - 3841/VL - 01 - 17 - 2002, kterým bylo rozhodnuto, že účastník řízení nesplňuje důvody udělení azylu podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona; a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Namítá, že Krajský soud v Brně, obdobně jako správní orgán, nesprávně posoudil situaci stěžovatele. Dále uvádí, že je přesvědčen, že v jeho případě jsou dány důvody pro udělení azylu ve smyslu ustanovení § 12 a § 14 zákona o azylu.

Ze shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a zároveň požádal o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se vzhledem k jejímu obsahu vyjadřovat nebude a odkázal na správní spis.

Podle § 103 odst. 1 písm. a – e) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené a) nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, b) vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost, c) zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce, d) nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, e) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Napadeným rozhodnutím krajský soud řízení odmítl pro neodstranění vad žaloby. Pokud stěžovatel s tímto rozhodnutím nesouhlasil, musel v kasační stížnosti namítat, že jeho žaloba měla potřebné náležitosti a že výzva soudu k odstranění vad podání neměla své opodstatnění; stěžovatel měl tedy namítat nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Takto však stěžovatel nepostupoval a v kasační stížnosti uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Jestliže stěžovatel napadá vadu správního řízení, které vůbec nebylo předmětem soudního rozhodování, uvádí jiné důvody, než které pro tento případ připouští § 103 odst. 1 s. ř. s. a zatěžuje tak kasační stížnost vadou, která způsobuje, že taková kasační stížnost je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná.

Kasační stížnost není ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. přípustná a Nejvyšší správní soud ji proto jako nepřipustnou odmítl (§ 46 odst. 1, písm. d/ s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.). Za těchto okolností pozbýlo na významu rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. října 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

